

Vasile Pârvan

DATORIA VIETII NOASTRE

● Lambodar
2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PÂRVAN, VASILE

Datoria vieții noastre / Vasile Pârvan. – București :
Lambodar, 2024

ISBN 978-630-6656-08-0

008

● **Lambodar**

telefon: 0730 005 609
mail: contact@lambodar.ro
site: lambodar.ro

Vasile Pârvan (28 septembrie 1882, Huruiești, Bacău – 26 iunie 1927, București) a fost un mare istoric, arheolog, epigrafist și eseist român, membru titular al Academiei Române.

Vasile Pârvan provenea dintr-o familie modestă, fiind primul copil al învățătorului Andrei Pârvan (cu înaintași răzeși în Basarabia) și al Aristiței Chiriac (din Dobrenii Neamțului). Acesta a primit prenumele Vasile, la fel ca unchiului său, Vasile Conta (mama sa fiind verișoara filozofului).

A urmat învățământul primar la Berești și studiile liceale în cadrul Colegiului Național „Gheorge Roșca Codreanu” din Bârlad. A studiat apoi la Facultatea de litere și filosofie a Universității din București (1900-1904), avându-i ca profesori pe Nicolae Iorga, Ioan Bogdan și Dimitrie Onciul.

În 1904 a plecat cu o bursă a Universității din București într-un zbuciumat periplu de studii în

Germania, urmând cursurile a 3 universități (Jena, Berlin și Breslau) și având deseori probleme materiale și de sănătate. La Breslau a obținut titlul de Doctor *cum laude* (sub conducerea profesorului Conrad Cichorius) cu lucrarea *Naționalitatea negustorilor din Imperiul roman* (1908, în limba germană), considerată de specialiști ca unul din cele mai bune studii despre dezvoltarea comerțului în antichitatea clasică. Colegii germani îl numeau „micul Mommsen” fapt care – ținând seama că „marele” Theodor Mommsen fusese recent distins (în 1902) cu premiul Nobel pentru monumentală lucrare *Istoria Romei Antice* – sugera interesele de cercetător ale lui Vasile Pârvan.

În anul 1900 a debutat în publicistică la *Noua revistă română*. Din anul 1902

a început să colaboreze cu *Convorbiri literare*, iar în anul următor cu *Voința națională*, *Tribuna poporului*, *Luceafărul* etc. În 1906 a aderat ca „soldat al cauzei celei drepte” la Frăția Bunilor Români (organizație creată de Nicolae Iorga), începând să scrie pentru *Semănătorul* și *Neamul românesc*. Din 1907 a început colaborarea cu *Viața românească* și *Gazeta generală a învățământului*.

În 1913 s-a căsătorit cu Silvia Cristescu, nepoata lui Ioan Bogdan, fostul său profesor. În timpul Primului Război Mondial s-a refugiat la Iași (1916), iar apoi la Odesa (1917) unde i-a murit soția, la nașterea copilului.

A fost profesor la Universitatea din București din 1909 (titular din 1913), unde i-a urmat la catedră lui Grigore

Tocilescu (imediat după moartea acestuia). În 1910 a devenit membru corespondent al Academiei Române, iar 3 ani mai târziu – membru titular. În 1919 a fost numit profesor de istorie antică și la Universitatea din Cluj-Napoca. De asemenea, a fost membru al mai multor academii și societăți științifice din străinătate; între altele a fost profesor agregat la Sorbona (din 1926) și membru al Comitetului Internațional al Științelor Istorice (Geneva).

În scopul rezolvării problemelor legate de istoria Daciei, a organizat o serie de săpături sistematice, îndeosebi în stațiunile arheologice din a doua epocă a fierului. Pe baza rezultatelor parțiale ale săpăturilor a scris *Getica* (1926) – cea mai importantă lucrare a sa – o vastă sinteză istorico-arheologică,

IBDIS | We know books

prin care a readus în prim-planul cercetării istorice rolul politic și cultural al daco-geților.

S-a preocupat îndeosebi de arheologie, preistorie și istoria civilizației greco-romane. A organizat numeroase șantiere arheologice, dintre care cel mai important este cel de la Histria și a publicat numeroase studii, rapoarte arheologice și monografii, cuprinzând un material documentar vast, valoros și util. A condus șantierul de la Histria până în 1926. Dintre cei 12 ani cât i-a fost dat lui Vasile Pârvan să conducă săpăturile arheologice de la Histria, doar în 9 ani (1914–1916; 1921–1926) s-au putut desfășura campanii normale.

Vasile Pârvan alături de colaboratori pe șantierul arheologic de la cetatea Histria